

Demk.

You Mine

Deník I.

začal dne 14. III. 1936 a končí dne

9. IV. 1936 byl

Jan Múnek

Audax omnia perperci
gens humana cuius per reditum nefas.
nam videtur est vitium fugere et sapientia prima
stultitia caruisse.

(Horatius)

14. VII. 1936. Úterek

Někdy jsem myslel, že jest již příliš pozdě na to, abych psal
svůj vlastní deník. Teprve když jsem přečetl Gideho román
"Neokonečné vyprávění", poznal jsem, že nikdy není pozdě Gide,
kterého pokládám za vynikajícího spisovatele, psal svůj deník od
sedmácti let; já počínám na sklonku svého sedmnáctého roku.
Byl jsem k tomu více od oleje již dříve vyprován, ale patřil to již
k mé povaze dělati něco, až když to sám uvážím, za hodné.
Bude mi to více na začátku působit obtíž, doufám však, že
si brzy vyvknu a budu kde věnuje k tomu méně než kaxický.

Dnešní den sám byl poněkud dosti pohledný. Počalo to projevem
neřehotnosti mé profesorky němčiny, poněvadž se často při vyprávění
mneji. Mám rádo často sklou smáti se právě ve chvíli, když je nejvíce
zapokřehá kachovati rázné vzezření. Odpoledne jsem byl hrát
u mého kolegy obiloděho kardy ještě s ostatními kamarády (Kroch,
Chváral). Jako obvykle při takové přátelosti jsem sešel vtipy více
mému špatnému. Dopadlo to tak, že můj nejlepší přítel Chváral,
se sebral a odešel, poněvadž nej si nechtěl nechat obdržet odpoledne.
To na mne působilo zřetelně uklidňujícím. Sestal jsem se s mím
pak večer na korys v Maxské ul. a sám mi řekl, že se diví, že dě-
lámu se sebe takového blažna. Opravdu vyskytují se u mne některé
nalady: jednou filosofuji jak sedupáctiletý člověk, po druhé blažím
jak malé dítě. Bohudíkly převládá u mne spíše sklou k vážné

2.
mu. Zapomenel jsem jeste poznamenat, ze vcera o prekladave se se musu
hovorila profesorka Dr. Kahovcova, jako v oplatku za to, ze jsem s ni
tolik tancil na dostojunickem recitku. Priloum mne dala na sleda-
nou na plse dostojunické odbocky, na kterou se jiz káču. Tancim
rádšivě a to hlavu valčik. Pro dnešek končím, jest už 4:19 v noci.

18. III. 1936. Pátek

Dnešek sliboval býti dnem klidu a ax na vyjímku o češtině,
kdy nás pi prof. Palová překvapila svým zkoušením, jím také
byl. Odpoledne jsem vedle muševně uložel do knihovny a ma-
xil se tam vypátral nějaký kajimary sociologický spis. Objevil
jsem pouze jeden. Pan knihovnik Blaha se jako obvykle choval ke
mně velmi mile. Tedy den skončil dobře.

19. III. 1936. Sobota

Den kdy jsem čaril velike' zklamání. Operovali jsme českou
kompozici, z které jsem najisto čekal jednotku, ale měl jsem
prosím "dobrou" t. j. uložla byla oceněna jako průměrná. Doufejme,
ze to bylo pouze s ohledem na vynechání čárky; očekával jsem
aspoň porůžanku, ze obsah uložby není pouze průměrný. Také mně
vytkla, ze na vše se dívám coby socialista. Nemohu to pochopit,
poněvadž jsem se nikdy hluboce o socialismus nezajímal. Musím a
nějakým radikálním způsobem odnouřit vynechávání čárek,
protože mně to jiz kačivá vadí.

Dnes je tomu právě rok, co babička v náhodě se vrátila asi v 8^h ráno přimyká. Ať došla jsem ještě porádně neuvědomit, že je již na svém místě. Bylo asi hlavně proto, že málo kdy přijela do Příbrami a já jsem ji viděl nanejvýš dvakrát do roka; někdy ani to ne. Jiště matinka teď porádě křivol vzelejší. Ať do nynějšího zaslácela poměru málo s lidmi.

Musím se stálej obij zhariti své porádně náladu. Mne někdy takový neúspěch ve škole ať přitáh demoralizuje. Jest to velká chyba pro křivol, ve kterém obvyčejně neúspěchy převládají. Quisťe nebudu smít si být tak jist svým si obyčejm výsledkem, aspon jini to nedá takovou táfku.

Tečtyři hod. přinesl p. Nádherný mój nový oblek mám k něj velkou radost. Jest něj také resta, ale mám dojem že to bude přitáh teple hlavně při tančení. Chlét jsem to kasvít, než na "Hoku přes klín", než však mne nepustili a tak jsem tel spát. Dalo se do dritě a psát kají.

20. VII. 1936. Nečeč

Tato neděle byla promarněna. Ráno, když jsem uviděl, že Obora jest nádherně kávrkla, myslel jsem, že si aspon pěkně kabušim. Ale led nebyl dostatečně silný a kluziště nebylo odvěno. Tak jsem cel' odpoledne procoural Pražské. Při tom jsem asi doadal kem uhnal výmu. Debatoval jsem s Čáslou, zda jest správně, že Zemlík (spolučák) chodí stále s Alenou Poldenovou s věčnoum její malky. Já jsem tvrdil,

4
že to vypadá jako vážná známka. On na to, že se o Almu nebojí
pouívat je to rozumná díla. Ale en general to správně není. Tím se
skoučilo. Někter jsou teď poměry v těchto věcech tak nerychlané, že
člověk neví, co jest správné. Někter byti ohledu toho staromodu a to
supermodem se mně opět nedá správně. Kričím. Ted' si celou
proložím mám silné bolení hlavy, jako mě dlouho ne.

P. 9. Rozhodlo se, že na důstojnický ples nepůjdu, poněvadž je rozkoš
a hned nato v úterý je Yungmann. Nestae čas na to, aby se psadlo
dalo do pořádku.

21. XII. Poutě.

Obavovali jsme matematickou a měl jsem sice se žemlíkem nejlepší
známku, ale byla to dvojka, poněvadž jsem špatně napsal kosinovou větu,
ačkoliv jsem myslil se jí znám. Na polech jsem byl beušil. Mělo mě o českém
učnickém cvičení, které přednášel celou hodinu a ještě neodkončil.

22. XII. Mezí.

Mě zase nebudu mít se žádnou kompozici jednotku. Z latinské jsem měl
chvalitební. Měti jsme do se, poněvadž začínají dnes ransém pořádkem.
Měl jsem vypravil dopis do Anglie a doufám, že to ^{záměrem} dostane ještě
o ransé. Po škole jsem šel beušil a kúska jsem na kluzišti až do 7.
Zpočátku jsem se obavoval a bolely mě nohy; pak jsem se rozjehal
a docela se mně tam líbilo. Mezím přijel Karel a samozřejmě se
byl posíval na kluzišti a stobil kluky.

23. VII. 1936. Úterý.

Dnes jsem po obědenní práci vypravil dopis Glekmanovi. Dopoledne jsme se měli navštívit ve škole, ale nepřišel nikdo. Láďa musel pomáhat domu. Dalo se do mění a pak padal sníh. Na kluzišti jsem ráno jel, poněvadž tam byly pouze mal'atři. Dnes jsem pro školu nestálal nic.

24. VII. 1936. Čtvrtek.

Jest to nice štěstí, ale přišel mě jako každý jiný. Dopoledne jsem šel zase do Pražské a setel se s Honkou Láinem. Navštívil jsem Ládu a ten mne pozval na odpoledne, abyds mne jel autem do Piána pro prac. Píjal jsem, protože jsem chtěl poznat tento druh obchodování s největším venkovem. Dopoledne jsem šel k němu přičet parťákem jako tramp a po delším čekání na auto jsme se vypravili. Prase se nakládalo jako obvykle ka nář. a seaz, ale ne se mne to nikdy tak brubín, poněvadž to jde velmi rychle. Když jsme jeli zpět, mohli jsme pouze jednou nahouvat. Dnyjím bolik předmí brady na kvém kole taknou víc a tak při náhlém zabrání měl Láďa co dělat, aby vyhoval.

Teče nebyl nijak zvláštní, dokonce jsem byl nucen dát Karlovi pár facek ka všeobecného souhlasu, ale skončilo to velkým rozladěním. Viskly pro mne nepřišly.

25. VII. 36. Pátek.

Dopoledne jsem byl s Ládou v Biografu na „Dobrodinci chudých psů“.

6
Je to film sentimentálně-pásmový který má konečnou pětinu karcasů.
Křičím svou náladu nepovedl. Pak jsem chočil až do 7 s holkami.

26. III. Sobota.

Dopoledne jsem se setkal se svým ideálem Korysovou v Pražské; Sta. Růžičko-
vou. Přijel jsem se k nim a pozval je na Sibuska na Litavsku. Ušetřil jsem
na odpoledne něco smluvil, ale marně. Šel jsem tedy beushi.

27. III. Sobota.

Dopoledne jsem se opět setkal s nimi a dokonce jsem jim půjčil 4 knížky.
Výsledek opět negativní. Dopoledne jsem byl hodinu na pošlaci smatinkou.
Řekl jsem jí, že jsem knížky půjčil a malinka hned vylovila obavy, zda je
dostanu zpět; řekl jsem jí, že se vyříkáme, že knih nakládají knižkárnu.
Důfam, že se mi to nestane. Pak jsem šel beushi.

28. III. Pondělí.

Obvyčejný den. Dopoledne v Pražské odpoledne na kluziště.

29. III. Úterý.

Náš klub dohodl, že mám selkou týmu a navštívil, že mám co nejmenší
chovil ven. Ale v 4.12. přišel pro mne Lada. Sbrali jsme se tedy a šli k Libušovicům
abychom si od Emičky opatřili nějaké knížky pro dlouhý cestu. Ema nebyla
doma. Malinka její nás zavázala, dala nám něco s Stromceku a poslala
nás na „Nový ježubek“ se E. tam beushi. Dý jsme beushi, ale pak jsme
se (Lada) natvářeli a vrátili se domů. Dopoledne jsem vlastně nic dělat
beushi. Když my mi ale Lada řekl, že na kluzišti je jiný můj ideál

holik' Faulermannova, sebral jsem knize a sel. Do lovcu jsem se smi dostal az po 6. l. Rikla ze ovuly am prijde kas.

30. III. Uvada.

Dopoledne jsem se vyjmenovne sel i s Lemlikem. Prichim jsem mel dif- ferenci s malinkou, k vali tomu, zda se miel napsat za Neuen Jahre. Ona tvrdila, ze ne, a ja, ze to je gramaticky spravne. Hodne ji to rozlozilo takze po mne hostila dim dopisem. Ja jsem se rozvilil a muj odpoc samostatne vrostl. Pak se to udobilo. Ne 3 jsem sel na bluziste, azkoliv skoro tala. Byla tam vicejsi' parla, Krali jone na pomos a T. s sebou, pri tom se ale dexela dal od ostalnich. Porozoval jsem, ze ma podobne plachou poralu jako ja.

31. XII. 1916. Uvadek.

Dnes je Silvestra! Ja im o sobe se necitim nijak slavnostne, praxe se lisi m, pomerade vice budu tancit. Po obedu jsem sel na led. Byla tam parla jako obycejne. Kdyz jsem se kouval, abych sel domu, stla T. take a cekala ze jsem byl doktor. Pak jsem se sebral a doprovodil ji. Ustara Silvestra se mne tak nelibila, jak jsem cekal. Zadala se mne za veselost pitis mnela. Bavil mne pouve tance. Nejmladsi' clen nasi spolecnosti, sestranice Cereve, byl hodne vesel. Mhadla 2x! pri tancem. Po briti' jsem sel domu.

1. I. 1937. Patek.

Byl jsem v biografu. Krali Chaplinovu „Moderni doba.“ Je to alegoricky film socialni, kaleseny proti nynejsim pomercum v Americe. Ale jak

8 Vzpomínám si, že cestou k biografu se šel pozvat do mne kaveřka. Pevně vím, že jsem ji neviděl. Když jsem šel k kafe a vyhledal m. Když jsem pak šel k kaveřce, upozornil jsem ji na nevhodnost toho. Kluci si pak dělali legraci, že jsem byl uveden do kontaktu, ale já si toho vědomí nepřim.

jsem křokotal, málo kdo mu rozumel. Pak jsem bousil.

2.I. 1937. Golba.

Mám stále krásnou náladu ze svého života. Je tak neuvěřitelné, že jsem, čím to je. Možná tím, že máš něco odjít a jsem sám v kláskách doma. Těe saje, ale šel na kláskách se svou milou. Já jsem čekal až do 4, a když přišla T., šel jsem taky. Ona si rozkřela rukou. Bůh, snad jak! A to tak prima, že to solva přijde spravit. Těe jsem ji doprovázel, ale na mostě přes nádraku, kaskeli jsem hlas její malky, což mne přimělo k ústupu.

3.I. 1937. Koutě.

Dopoledne jsem šel do pražské, aby se šel s ládrou, Polkal jsem T. a chtěl jsem ji hodně zastavit, že bydlom se smluvili do biografu, ale nic jsem ji neviděl. Dopoledne, jak jsem čekal nepřítel. Tak jsem křídla doma a měl m. Těe odjel Karel a přijel ohe. Přes!

4.I. 1937. Koutě.

První den školy v novém roce minul šťastně, nekončilo se. Dopoledne v 5 jsem šel naproti T. Polkal jsem ji s její kamarádkou. Připojil jsem se a myslel, že na náměstí se rozjedou, ale má táta šla jí vyřvata, aby si dostal pro obřad. Nyní jsem doprovázel dvě a Pavel Křoel měl jistě velkou legraci, když jsem to předal. Já ovšem nevím, co si myslí.

5.I. 1937. Merg.

Dnes ráno, jak obvykle stala T. u vchodu do školy a umírala se

na mne, ale co mne to je pladuc. Den byl v'ubec nebyl. Necht' prijela
matinka. Diverla mne mikkou smokingovou k'ouci, s'yzlouzene rukavice
a jeknou kravatu. Dalsi p'iceina k'radosti.

6. I. Ukecl 1934.

Zas m'ame psakano. Poctan' rochtodnu je nesvatecim. N'kuse, m'ie, ale je velky
m'te. Na k'osm jsem ehtel mluvit s't, ale k'ratil jsem ji. Ani odpolidne na
led nep'istla. P'icecl jsem „Budka k'ije“ od' P. Morand-a a m'oe se m'ne do
h'vilo vyjma celkov'e tragické pozeti.

4. I. 1934 C'etvek.

Va prof. N'emej jsem si p'ijel Aristotelovu „Politiku“ c'esky. Du m'ne eht
dat jeste r'cky k'ed, abych to mohl porozumat. Ja jsem p'itakal, ale p'ri
me'enalosti r'c'itiny to byla vlastne lex. P'icodopis nebyl, G'acha p'ijma
nalomenou rukou. P'ri r'c'imeck'ej o'v'e'eni'el smaxil jsem se ke v'sek sil
navakal debat, ale nesto to. O N'eme'ini jsem se m'oe dopalil na j'iku.
N'videl si rady se slovem „Flote“ a kluci mu napov'edali „Flotila“. Byla
x toto velka' legrae a Bramborova se ptala, co se de'je a Karel r'ekl, ze ja
mu vse napov'edam spatni. O 5 mi to nedalo a sel jsem do praxky,
abych se selkal s't, ale svou opakuoski jsem ji mimul. Na'm p'ilis v'aknou
m'ladu ax m'ne to n'rx'i. U'mora budu m'lti r'c'imeck'ej o'v'e'eni'. U'm'riste
me' r'oe rovdalo a p'xi!

8. I. 1934 P'atek

Den kdy jsem m'ie nendal. P'ouze jsem p'elil na p'atek.

9. I. Kolosa 1934.

Tělu slavnosti dne. Karel mne přivlekl k okraj kalendářek, ale detail
 mím takové okoloby, až mne to mohl to vyl. Teče jsem byl na
 důstojnickém reprezentativním plesu. Moe se mne líbil. Měla na tance
 ráni dost a obecně částečně disdignované. Kálovcová měla koučeni
 řady, které jí slušely. Jedna nepřijemná věc byla, že se mne spustila
 krev z nosu. Českou besedu jsem tančil s Ninou Šufrovou a vzpomínal
 jsem na naše první tance r. 1934. Pan projektore plesu divygu
 Kolařík se mi moe nelíbil, ačkoliv měl mnoho hezkých vykoupení.
 Nějaký jeho mladší žeburky (možná syn) byl, hrádou plesu. Lítal
 po sále jako kukla. Nevlásta je mce hezká, ale všeho mce škodí. Škřekel
 jsem opět dala vědění, že dobře tancím. Hlaba (Koejs) nebyla nejkrá,
 ale občas byla v ^{obrážky} voličky. Mám ten dojem, že Kálovcová
 se líbí nejmladšímu lékaři zdejšímu za nadporučíku Schueberkovi.
 Čekal jsem, že na galerii bude F., ale kde nic tu nic.

10. I. 1934. Neděle.

Ráno jsem vstal jako obvykle v 8h. nasmícal se a šel do Pražské. U Ládvou
 jsem se smluvil na 4h. na křivě. Do té doby jsem chočil jak maláta.
 Pak úprve jsem se kas probudil a jekul na banket jak blázn. Ka to
 jsem šel na 8h a ještě jsem ráno kopal.

11. I. 1934. Pondělí.

Prof. Gača se kas objvil se škole s obrázkou rukou a to pravou. Když se
 podepsoval levickou dítali jsme si s ním legraci. On se mce smál, ale bylo

viděl, že to to byl. Papaloune jsem celkem nic neviděl a měl na benzíně spát.

12. I. 1934 Hlavy.

Dnes večer je Yungmannův bal. Ne stole se to projevuje velkým sloučením se vyprávěním. Y. byl i představení tanečnická a sešla s tím dovedla tanečnic. Poslední hodinu jsem ještě navštívil napráti někou kompozici. Mělo a bravura přímí bylo dost. Od papaloune bylo ve známém přípravě. Já jsem vůbec nebyl, složen se nechtěl. Našim se také chystali a dalo mi to umělo práce, než jsem přišel přimluvit, aby přišli roas. V 5h. jsem šel ještě na led, protože tam byla 7. V 7h. jsem byl již v Sokolovně a v práci. Při kalajem jsem šel v původní náležitosti a vešel na „pauzu domá“ Pak se hned tanečilo a mezi tím přišli naši. Chtěl bylo hoas a smát. kterou tanečnicí jsem tanečil dvakrát. Byl tam také Mareš Palorou. On vypadá a tanečeje podle vši kritiku. Opravdu se divím, jak se může někomu líbit. Já jsem také tanečil a docela dobře bavil oproti loušká. Říkala, že jsem ledy, vypadat, jakoby bych někde na Yungmannu dřív předtím mě přišel. Za to ledy jsem se sešel šel smát bavil jak se, tak své spolence a doufám, že se mi to podaří. V půlnoci naši odešli, zatím co jsem já do sebe vypal kuretinu. Byl jsem také na galerii navštívit 7., ale brzo jsem odešel, protože jsem upozornil, že je smíšní nějaká dorocí osoba. Doum jsem odešel po volenci.

13. I. 1934 Hlavy.

Milani káno nebylo příliš nadšen. Matinka měla špatnou náladu.

probočě také se se známými skoro nebyl, ať to bylo napadne! Právě po-
 dobně neměl náladu. Mluvil kas vyběkala, že jsem nepřivítal aspoň
 na chvíli k nim na tržbu. Já ovšem neverděl, že je to tak nutné
 a když mne to mrzí. Dopoledne jsem si pracoval. Před se jsem navští-
 vil Ládu. Jože měl a Yonka Ládu s mím. Smělivě jsme se naš na
 led. Byl jsem sam radu sám. A se přišla pouke dívat, že by
 má pokračování slepi ševce. Neče jsem šel kony šat.

14. I. 1934. Dvůrek.

Probudit jsem se ku podivnu brzy ve 4 1/2. Ne šlo to bylo vesek! Uel jsem
 s Ládu v to pro dříví do sklepa a pak jsme si to kenuli s plnou bednou
 kolem vodici, kdesi na nás vyvalorali oči. Pak ve 11, když jsem šel
 domů, mne zastavil řed. Dvořák (syn skladatele Dvořáka) a divil se, že
 si sami nosíme dříví. Nyloril jsem mu, že je to pro legaci. Nevím
 kde to myslil rákni nebo jen tak. Dopoledne byla naše legace ve škole.
 Byl jsem jako obvykle napomínán při němění, že se směju. Povídal se, že
 podobně praktičny budou bevat tyden. To by bylo okomné, když by
 nám ovšem nenalozili samé opakování.

15. I. 1934. Pátek

Žitra máme odevdat české obsahy z domácí čelby. Nemám
 všechny jako ani každý a doufám, že to dopadne dobře. Domácích
 opakování je dost. Byl jsem ani lodiny venku a pak kas se měl.

16. I. 1934. Sobota

Učil jsem učitel aspoň jedno opakování, ale zůstalo pouze při německém překladi. Navštívil mne Láda K Parlem. Tak jsme hráli chvíli karty a potom jsem si šel koupit nějaké šedivky. Potkali jsme Kláru Prokopovou a obědváme se proběhla 3 hodinu.

17. I. 1934. Neděle

Dopoledne jsem učil Karla matematiku. V 11 jsem byl v Pražské. Dopoledne jsem se učil a v 5 jsem byl s matinkou venku. Něco kasněnu!

18. I. 1934. Pondělí

Ve škole nic nového. Byl jsem k přicodopisnéto opakování. Učil jsem vč, až na leasová' jidoli a táča a tolo měl legraci. Jak jsem šel od tabule, vypravovali mi kluči, učitel xá musou pomuck na xpisot: kam se hrnes! Doufejme, ed to dopadlo dobre. Dopoledne jsem se učil čtením a rozhoal jsem se, ed celou čestim učitám ka k'bra dopoledne.

19. I. 1934. Úterý

Opakování německé literatury. Byli většinou ti hoši. Jinak nic nového. Čestim jsem se naučil. V 6 jsem se byl podíval na k'ce. Ykarda tam F. s Barlosorou, tak jsem chodil s nimi do 7 kolem klvístě a bavil se.

20. I. 1837. Křida.

Z češtiny jsem se dal dobrovolně, ačkoli jsem se při klášení háč, že budu vyvolán! Celkem jsem to uměl. Jednou jsem ji musel vytvořit co mystickým slovem „proklíkální“ a vedl jsem to sešlo. Odpovědně jsem měl stále ještě dost něčím. Chci se dal vyvolat křida k. křetiny.

21. I. 1837. Čvrtek.

Při křetivě jsem se nec klánil, ale on nikolo dobrovolně nevyvolal. Psali jsme českou kompozici. Byla dvě skladba: Nývoj umění podle hodinského a Topinko. Psal jsem to druhé a dařal pozor na teky a cesty. Velké políci mi křivobilo rozložením, kde inak „přátek“ se přeš „i“ nebo „j“. K mému velkému překvapení jsem byl vyvolán na literaturu k němečiny; došlo to dočiv.

22. I. 1837. Pátek.

Konečně jsem byl aspoň k latině a uměl. Mám py napránu velkou 1. Imluvili jsme se psala, že, když je smích, pojedem na bytél do Brd. Na to konto jsem namákal byč. Jinak jsem nedělal nic, leda si přečel křivě. Zapomněl jsem věra napsal, že u pi. Beuekrovi jsem čel ukázkou k Mohičora: de bourgeois gentilhomme. Rozhodl jsem se, že to přečtu celá a přišti čvrtek mám tu knihu dostat.

23. I. 1934. Četvrtá

Ze kempingu jsem nebyl a tak jsem vlastně neověřil svůj předpoklad
mí změně gymnasijní. Odpočinek bylo se známou bytí. Mě u nás
byly jsou také velké, ke rážami prouží nešťálo. Musel jsem
kabalat kluky a koupit křemenu. Pak jsme to s nasazením
veskerlo mluu spravili. Máme se všichni jít s p 9 u autobusu.

24. I. 1934. Neděle.

K autobusu jsem přišel přesně, ale byl tam pouze Adá Křato-
chvíl. Autobusy ač na jednu byly plné. Ten jsme obsadili a s jistými
poslyhami očekali na příchod Ladky a Mildy. Samozřejmě
přišli tak pozdě, že už na ně místo nebylo. Říklo se tedy
se sejdeme v obecnici. Šel jsem na zheemá se nikdo v autobuse
optal, zda nikdo nemá mě proli tomu, aby se jelo na alianěm
cestu a nek jsme si uvědomiti co a jak, byli jsme daleko v lse.
Mně to vedalo svědomím, ale ostatním to vůbec nevadilo, že
jsme Ladka a Pepka tak radili. Pový je to kashoučový best ka
to, že přišli pozdě a ostatně, jsou-li chytí doloučij nás na
alianeci. Sobra jsem vyjel k autobusu a harkel bytí praskl mně
jedem křmínem. Na štěstí měl Adá jednu kásohu. Rozhodli jsme
se vyjít s p 11, abychom dali opozdilem příležitost doloučij nás.
-dávno před tím ukla nám Táňa Němeová a Zina Červenýel.
Divně chování nehoť mě jsme jel neradit. Cesta byla kajmard.

Pod Tokem (1833) postavil nás p. učitel Procházka, ke kterému je směřová
 bouře a on proto ke zdejším domům. My jsme se nedali odrazit. Každý
 si našel ústřední bodem a jeho se. Nebylo to tak krásné. Dokonce
 jsme tam obědvali. Na Bore jsme přijeli po větším či menším počtu
 lidí v 1/2. Lidu byvášského tam byl mocný káskuf, takže chůze
 byla do posledního koulu obtížná. Moe se mně tam líbilo, protože to
 bylo úplně jako v horách. Za chvilky po nás kjeví, se našim nadivným
 reakcím Clada a Pepik. Teď se jme se dovedli, že kamarád
 Pepikovi klouil byč a ke si eduo musel rychle opatřit jiné. Bylo jim
 prominuto. Začínorali jsme si několik kristiánek a slemarků
 a stali se na pochod domů. Jeli jsme přes sjed na Toka. Bylo
 to obrovné. Absolvoval jsem to jen se dvěma pády a to jen
 protože vešly předě mnou někdo ležel přes cestu. V 5 jsme došli
 k Kelenkovům do Obemee. Začíteli jsme se tam velmi konfoetně
 a dokonce i tancůti. Připil jsem si k lupláku a vykouřil jednu
 cigaretu. Onať obveselení se nekistně postaral de Kótel. Doausobu
 on jsem se dostal elegantním pádem po schodech i slykima
 a 8/8 mne přijal do svého lepkého nármá' rodny' domu.

S přípravou na pondělí se vypracalo velmi krásně. Neměl
 jsem ani matematickou úlohu, ani jsem se nenaučil filosofii.

25. I. 1837. Pondělí.

Samozřejmě matematickou úlohu neměl nikdo. Musel jsem

sám^{ji} vypočítat přes hodinu, která byla jednou k největším
pokrom bídmiel matema tickyjel "genii". Logiku jsem se
naučil přes latinu a řečtinu, avšak vyvolán jsem nebyl.
Zato Mladé poskytoval o české obce jedy. Vedalo mně to
a napovídal jsem, kaere mne' bylo pohroveno z k mraří.

Katová mne zastavila na chodbi a ptala se mně co má
se mnou dělat, když komponice mám tak pesce. Bohužel jsem
ji nijak poradit neuměl. Řekla se mně tedy kačo bych dělat
mohl. Navel jsem dějepis a ona řekla dobre. Mohu k toho
soudit, ke českiny bych měl z dějepisem.

26. I. 1834. Úterý.

Den byl velmi veselý! O němčině jsem se smál a o řečtině
dokonce tak, ke jsem ani číst neuměl. Měl jsem se vz sekat
s Mladem, abychom šli spolu na sv. Václav byčoval. Kdo nepřišel,
byl Mladé. Tak jsem šel sám a docela se mi to líbilo. Přihojil
jsem se ke komu chtěl a dělal co chtěl. K večeru přišel Čládek.
Potom jsem šel ještě do Pražské. Rozhodně jsem se naučil.

27. I. 1834. Úterý.

Upravovali jsme latinskou komponici, k té jsem měl z, ačkoli
myslím, ke jsem mohl mít aspoň z. Zadoslíněním mi byla
z komponice české. Myslím, ke byla vřoua' co do vypracování
a korektem obratu. S Pražské ul. jsem chodil s Adou a Čádem.

Čáda říkal, že se mu naskytlá příležitost ke konvencím chemie, že je ale nepřijat. Možná, že by to bylo něco pro mne. Poděkoval bych nějaké ty redigující příjmy. Čáda se kas nabídl, že mně opatří přešedlé bytářské knihy v Praze. Dal jsem mu 25 Kč a uvědomil, co přívce.

28. srpna 1934. E. Brlek.

Ve škole se již nic nedělá. Co se mně týče, nemám a mělo bych pouze z mraťu. O matematice volal jsem tak. Měl jsem odrovnat jednu větuček, ale měl jsem čas naučit se pouze dlati. Zkrátka jsem psal tak krásně, že musel vyvolat jiného, kdo píše lépe. Při cestině mám přimela rukou poučnou cestu. Já se samozřejmě zajímám nyní o československou historii a mášel jsem si sám redovat brožuru o radiojournálu. Když jsem ji objednal u Maxe. O němání nás překvapila novou domáci cestou a opakováním. Četby jsem si přečel dlati. U Benešova mi přečela „Le bourgeois gentilhomme“ a ten večer jsem ho ještě přečel. Velice se mně líbí.

29. I. 1934. Radek.

Na školní proutě nic nového. Kalenda mně dal za namít k první pomoci, cizí tělesa v ústech, nose a uších. Vypracoval tak říkavě, že mohl všem jednoduše poradit, aby stím nic nedělali. Čel jsem opět po dlouhé době do knihovny. K knihovně již trochu beuel, tak jsem se nic činil. Vypracoval jsem si original ovl. Mohelových. Doma hned jsem se dal do „Le malade imaginaire“ a sponou boud jsem ho přečel do 24 hodin.

30. I. 1937 Sobota.

Dneskem končí semestr a počínají pololetní ptákaniny, brzo je vyjmenováno na zkoušku z am. NM předemul se Eman st. katalogem a brzo se tak nešťastně, že jsem myslel na nejhov. Pak kadal nejpreve smrvy. Z mému největšímu podivem meli z x mravů pouze Drakou, Kvoel a Pobuda. Když jsem konečně vyprávěním dohal, konstatoval jsem dvojky a vyznamenám. Dvojky jim meli z čítiny, matematiky a řečiny. Dělam tedy jistě malování a dějepisu! Nejlepším vyprávěním měla E. A. buřova s dvojkami z čítiny a matematiky. Zémlik meli stejné se mnou. Propadl Mitze z němáiny, jak se dalo předem očekat. Nejvíce mne udivila Pobudova uspokojivá z mravů, která je jistě nezasloužena. Naši nebyli ani překvapeni ale ka to velmi spokojeni. Dopoledne jsem byl lyčoval na Drak. Křísil jsem ve čtyři domů a kadal rodině spokojit skloninou nad Karlovym vyprávěním, které obsahovalo pouze dvě čyky z matematiky a dějepisu. Na koresu jsem si koupil psčaviny na křívit byčársky vylet a pak jsem se obrátil, že nikam nejede, že se jde brustit.

31. I. 1937. Neděle.

Šel jsem brzo na kores, xda nepokam pam' mého srdec, ale kdeme, su nie. Doufal jsem, že bude aspoň na kluziči, ale opíl mi. Prarodě-podobně jela nikam pryč. Matinka mne doporučila podívat se na film Charlie Chanův, a čyka kaleskue se mnou.... Šel jsem

s Adou Chalochutem a moe se mně to líbilo. Dvěm, pokochali se až do
podrobnosti, nejsou jednodušší činy dosti osadlivodnými. Zajímavé
bylo napětí diváctva. Za mnou vše vedlychalo: ještě ho neznají, ale
mně to příliš s mými nepřivolo.

1. I. 1934 Pondělí.

Dopoledne se smluvilo, že pojedeme na Bor kůka. Po obědi šel jsem
Kaala matematice. Byla to jedna z nejkrásnějších chvílí mého aravádského
života. On totiž nerozumná šlechtivání od násstem nebo dle ní prodle
koho pak celý počítání vypadá. Posim jsem byla klucit. Pojedeme
tedy autobusem v 9 hodin karovou nějakou vypravou prof. Dr. Čedivěto.

2. V. 1934. Úterý.

Vstal jsem tedy v 6hod. a zjistil, že vše mrene, ale před roda. Nedať
jsem se tím nijak myšlil a v 1/2 9 jsem byl u autobusu. Vyjmečím
příšly přímo všechny dívky roda. Čada se přiklenul s Michovským bez
lyk, že takto nepojedou. Když ale uvideli, že ostatní jsou všichni,
natahovali to pro pekna. Jeli jsme až na Alianeku a obvyklou
cestou šli korekčně na Bor. Spocátku to velmi kluzalo, ale boxy
se risk o smrtky smít odvíl a pak to šlo klička. Všechny neody
jsem abrovoval bez pádu karviných nešikovnosti. Na Boru jsem s
vynaložím všekých pil byk přimáral, ale bez viditelneho výsledku.
Pak jsme nastoupili obvyklou cestu přes Tok k Zelenkovům
do Obecnice. Raneoval jsem, ať jsem vysehal 2 sroubky s pod-

ráky. Přišel tam taky Milda Polueck a radil jsem se s ním
o maturitním řečenku. Celkem jsem ale nic nepsával.

14. jsem odstaroval domů, když jsem si před tím odbyl
svůj obryš pod slyšením po schůzce s ním na silnici.

3. I. 1934. Kuda.

Dopoledne jsem opět pracoval na řečnickém a učil Karla.
Odpoledne jsem byl na kluzišti.

4. II. 1934. Člvek.

Dnes jsem řečnické dokončil. Odpoledne na kluzišti byla
obava, protože holky se nám stále rozukarovaly. To mně
moc dopadlo, protože je sklon k tomu a člověk si tak
kaki svůj jakákoli krakýl pohyb na ledu.

5. I. 1934. Palek.

Opravdu mě táje. Tak mně nebylo nic jiného, než trávit
s klukama karty. Až na dal dokončování parlu, se pojedou
křída na bytěk ke sv. Ivanu. Já jsem se ale nepřidal protože
svědomí mně naseplává, že se plátně mám učit.

6. I. 1934. Sobota.

Prázdňiny jsou již u konce a tak mně nebylo nic se léčit
na čajové odpoledne. Po obědi jsem šel k Lidovi, abych se
dověděl, jaká byla jízda. Mše si to nechtěl. Podívali jsme
se spolu na sv. Kolu a zastavili se u Lády. Tam jsme se

radili, že půjdeme sáňkovat. Cestou jsme ještě pozvali Ladovu
holku s její kamarádkou. Kdo ale nepřišel, byli oni. Vlastně
mám být rád, že jsem se vrátil komár domů. Dvo se totiž
dalo jízdit pouze bez řízení a my jsme mohli plnou rychlost
narážet na strom. Konstatoval jsem, že je přece někdy vzhůru
dobře. Ladovy káňky to odnesly.

7. II. 1937. So. Neodle.

Am naději, jsem se probouel do bílého rána. Doufal jsem
totiž, že na korm se sejdu s T. Ale, jak jsem v nejtemnějším
koutku mé duše tušil, nestalo se tomu tak. Rovně odpolednu
do Gokolorny na Sovrsky šiběnek nepřišla. Vlastně jsem
si dobře kalaučil pouze na začátku. Pak byl levný nábrek.
Tož jsem přišel s svou naději na příjemný tanec na
pohodlí veče, kdy se brzo prohlánil na Dominu.

8. II. 1937. Ponedělí.

V škole k našemu překvapení nám bylo oznámeno, že
nemí čestina. Palor se asi něco stalo na bytch. Odpoledne jsem se
hodil do parady a v 5/8 jsem se přikeml na Dominu. Jak se
dalo čekat, nezastínalo se přišel. Tam ředitel Chykoza přišel až
když se tanceilo. První byla předlávka, když začala mal fanfa
ry. Když se postavil k tanci a pak sklamantě pozval, že to
hraji pánu řediteli. Jinak to bylo moc pěkné. Čestkou bledu

jsm tančil s Nandassovou mladší a Moeavskou jsem pracně
 přimluvil Yiku Endestovou. Když se mi to kaalo, že jí bude
 přestávka, šel jsem s Pepikem dlelsem do ukrajinu a buntič
 roval. Přestávka ale nepřicházela a proto jsem šel špít tančič
 všem s lehou kápnou. Zůstal jsem nakonec s Emou a ta šla
 do ukrajinu. Já ke své kůce jsem si vypočítal, že mám jí pouke
 2 Kč. Tím víc jsem byl překvapen, když jsem v peníze na obyvčil
 5 Kč. Za Emu jsem všem platil navoň. Vokně si voknu
 vše peníze sebou, protože vždy komennsi tak dobře dopadnou.

9. I. 1934. Klauy

Na šurističké ovčeni jsem nešel. Za to jsem si pracoval
 odpoledne i dopoledne. Dřelalně jsem kapoměš napsal, že
 večer byl jarmak a že jsem se nešel št. Doprovodil jsem ji
 domů. Na konce jsem si smičtel dáti schůzku, ale na obrovu
 se objevili její rodiče a bylo po kavčeni. Dprakovináč byla
 v Lounech u babičky.

10. I. 1934. Uvěda.

Čestina opět nebyla. Yinak nic novho.

11. II. 1934. Uvělek.

Dnes byl slavnostně kaájen středoskolský rožklas, a matema-
 tika slavně mlila. Dřakou měl řečnické ovčeni o kradě a xmi-
 nil se také o skvencích a antifonách. Zepdal jsem se ho, co to

je. On mi odpovídal, že se to křivá v kostele a myslím, tím
 se to je vysvětleno. O francouzštině jsem si přečetl Maupou
 Lescaut od Abbe Prévost-a a velmi se mi líbí. Smluvili jsme
 se, že křiva půjdeme na Puskiniův večer.

12. II. 1837 Pátek.

Na Puskina nás má jít s celkem desí. Odpovědne jsem
 slíbil, že přepovídim Eunu pak domů. V knižovně jsem obléhl,
 že tam kam půjdu až po malvité a přečetl si několik
 dějepisných knih. Večer cestou ~~na~~ přednášku jsem poněkud
 upadl. Ulo nás tam ^{ve} škole Lyži. Vlastní raději se byli podívav
 v knih. Počalo to, jak je u nás obzvláštním kvykem, o 3/4 hodin
 později. Bylo to celkem pěkné, ale nejvíce se mi líbila mluva.
 Proto jsme tam křivě přišli a šli až v 11 domů.

13. II. 1837 Sobota.

O kemitise jsem dostal ka ulohu napsal přibramský přímý.
 Povída mi dnes náčerné věčnické cvičení o J. Husovi. Bylo
 napsáno na prima antignárním papíru a dokonce eikim
 rukopisem. Samozřejmě to odnesl. Já bych mi věčnické
 až v pondělí. Co se týče té knihy od Prévost-a, tak se mi líbí,
 ale jinak hodina je slaboučká a ba Weller.

14. II. 1837. Nečele.

Byl jsem na krátko na korou a uvídl J. Ríkel jsem jí, aby

přišla odpoledne na led, ale pak se klat, protože byla se postrou.
 Na kluzišti jsem šel až ve 4, poněvadž dříve každý knačný
 nepřšel. T. se tam vůbec neobjevila. Mám takový dojem, že
 M. Prokopová na mne bere, ale led není na takové věci čas.
 Jedna sleziánka mne poprosila, zda bych jí nemohl přeložit latinu
 škou kompozici, kterou budou mítí říkat. Ti se domnívají, že
 oklavají mni ještě sleziánskou latinu. Neče jsem si časově
 pracoval.

15. V. 1834. Pondělí.

O matematice padaly koule jedna radost. Někdy omu kompo-
 sici neřeká a tak jsem byl zbaven naděje na velký úspěch.
 V poledne jsem otevíř pomáhal při kovářovni pohládce. Přišla
 právě T. b. Z přírodopisu jsem byl vyvolán a neměl jsem
 o latce ani zdání. Dopadlo to dobře, on totiž stále porýkal
 sám. O češtině pak jsem přičmel své řečnické o "Tekniku
 na hoxensku". Rozčet vyvolalo dosti knačný a jaký byl dojem,
 se dovede až ve školu. Chvil jsem se co možná nejvíce
 říkal na křamit, ale jak jsem se pak dovedel, bylo to lepší,
 když jsem čel. Šel na přednášet o benkinovni motou
 a kakovni vše ukázal na vykeš. Bohužel to musel kakovni
 číst a přitom něvěřel, kam se dříve díval, zda do listu
 nebo na vykeš. Mni mne se kritika musela být pro madsalek

čas odložená.

16. I. 1934. Mlouf.

Na kápadu' proutě klid. Na němčinu jsem ani nemelk.

17. I. 1934. Skuča.

Den kritiky mělo německé. Ku podivu to dopadlo dobře, ač je pravda, že ani nám takovým se kluci nedají velkou měrou světo klidu. Všichni prohlásili, že se mnou souhlasí i třeba Draxa. U Emou jsem o přístáve mluvil o tom a ona pak při kritice vše opakovala po mně. Paton se vše líbilo, jen to nakonec se jí nedálo. Celí odpoledne jsem dělal německu.

18. I. 1934. Huda. L'vček.

Ve škole se nedělá nic jiného než němčina. Náš' mně odpoledne musili držet palec a dopadlo to dobře. Zábav i k česťiny se máme naučit přelid celí literatury. Děta to dojem, že přitli týden bude dost co dělat.

19. I. 1934. Palek.

Všude klid jen kluci se hrou česťiny. Náš' se volodli, že budu chodit aspoň jednou týdně do kava'ny a neit se kulečnik. To pravě ve škole nám dovolili chodit do kava'ny jen ve středu a v sobotu od 5 do 7. Tož tomu narokový jsem sel s oleem, ale moc jsem se nebarvil. Časopisy jsem přitoukl

ka chvilu a tak jsem potom křičoval při pokru. Když xrona
nadřen jsem nebyl.

20. I. 1934. Golobd.

24. I. 1934. Golobd.

Rozhodl jsem se, že nebudu kápisovat každý den, což se málo
vyber' jen občas, když bude něco důležitějšího. Také čer' kachyki i a spojí
poněkud smíj' důvěrní křivol. Řikal nám totiž prof. Macourek při
philosofii, že malokdo dříve léčil přítele psychologick, že většina
lidu v takovém případě popisuje pouze to, jak se jim 'cizím
přezorovali, a to není každé umění. Dnes je na ples národních studentů
stava. Když se vše správně vyšetřou, říká ples národních ženskosti.
Jsem tam, poněvadž vše je v čistém výběru. Nemámena' to ovšem,
že jest také u N.Č., naspak vždy volí nak. soc. Co se týče mne
nerím opravdu ke komu se přidat. Čer' říci' jsou velkou většinou
u národních soc., seřbas sami smýšlejí měšťánsky. N.Č. kas, ač je to
strana l. v. kapitalistů, je silně národní, a škytí podnikatelská,
poněvadž pokládá říci' za národní nepoleptivé. Já sám se poklá-
dám za Čecha a souhlasím se N.Č., ale nerím zda u této strany by
byli ochotni mne pokládat za Čecha. Socialisté jsou mně spíš sym-
patičtí svou materiivostí, ačkoliv jinak jsem proti socialisaci, která
se skutečnosti znamená nedocenění důvěrní práce. Mým ideálem
by tedy byla strana skutečně proletomyslné národní a taková

ač do vynětíka neexistovala. Ač přijdu do Prahy budu se muset
pro některou z těch stran rozhodnout a to bude velmi těžké, neboť
studenti národní jsou tam politicky nematentivní, ani jako věřící, a to se
mně protiví. Rad se obleču a přijdu naprosti Nendovi Ubušovi, kterým
jsem na večer slíben.

28. I. 1834 Sobota.

Nenda ku podivu přišel večas. Uli jsme ihned k Brozkovi, kde
každím představiteli měli zkoušku. Ema se snámi se zastavila
a představila mně hned svému společníku YlDr. Ing. Klobučinské-
mu. Řekla, že jsem nejlepší kluk ze třídy a vůbec mně maxala med
kolem úst. Měl jsem v úmyslu srozumět se kole s českým studentem
Procházkem, který mně dobře francouzsky, a tak možná
máská konverzací. Ten ale, ač měl představitel, vůbec nepřišel, což
boli' kuby. Jinak ku nám byl tam byl dost. O představce jsem sešel s
Klímou Schuforou a se Zdenkem Čermákem a Čedivou. Provil jsem se
těžce proti abstinenci, neboť jsme pili jedno „Kampel“ za
druhým; dány ovšem tek. Skoro jsem se bal, že budu opilý, ale přesto
mi to chutnalo. Dokonce Ema pak prohlásila, že po každém
doutku jsem si olkl ply. Poděkuji' budu muset dát na to pozor,
nem' to vůbec těžké! Jinak návštěva byla celkem mala, 14 dam!
Při tomu tak bylo vždy. Byl jsem také příjemně polehán na své
hlavě. Jeden student mně proskočil, že učím matiku

s vykoupením a Janouškova ke M. mne obdivovala pro mé
"vedeláim" jazykov. Kde jsem ani v 1/23 domů.

Ostatní i když medle kamechal ve mně pesce vojny. Honka Horak
mne prokradil, že to bylo jik před rokem usneseno navrhnutí olee
do vyboru toho plem, že někdo o něm prohlásil, že je dobrým člověkem, i když
nemí organizován v M. S. To byla ostatně voda na můj mlýn. Čemě před
polednem jsem s Adou šánel nějaké holky na odpolední procházku.
Umluvili jsme se s Markou, že když smí přijde Stáma Procházková, tak se
půjde. Odpoledne jsme se tedy šly a šli pro Stámu. Ta snámi chvilí šla,
ale pak nam i s Markou usedly tenem do biografu. Čamsejme máj takové
jeonámí kochobilo. Po biografu jsme si pak kavalali Marku a moe jí vynadaly,
aby to vyšetila i hlavu osuovalelec Stáma, s kým jsme sechtli víbee
mluvit. Ada se kochodl, že jí mé nebude kvát, ale já budu mluvit aspoň
s Markou, poněvadž stále prohlásovala, že Stáma má k tomu důvody a ona
smí musí dlehl a pak se mně tak trochu líb. Proto jsem jí pak doprovodil
domů, ač jinak jsem se kochodl aspoň trochu ochladnutí.

5. II. 1837. Pátek.

Dnes byla večer přednáška v allianci a nice & historie písnick
francouzských. Abych Emě oplatil její pozornost, oknánil jsem jí to
a porval, aby šla. Přednáška byla oknámena na 8 hodin.
Proto s ohledem na přibramskou přímnost dostal jsem se
v 1/2 9. Nročim do místnosti a vidim kolem stolu po xdel

produxile mladé dívky a tou již mne vyžvala při Bexuekově,
 abych počkal do 9h. Nohem jsem řekl „au revoir“ abych nešel tak
 bez pozdravu a na dveřích si uvědomil, že to byla pravidelná
 hodina pro kačáčeky. Sedl jsem si tedy vradu v kardině
 a čelil Illustration a dovedl se, že všechnu přirozené rodině
 vky na kemečkou se ločí svou stranou k zoručku obrácenou
 směrem kařado východním. Vnadosi nad tímto poznatkem
 jsem se dočkal 9 hodin a šel zanjmouti své místo mezi přibeam-
 skými „francouzi“. Něchli starší si sedli kolem velkého stolu, pouze
 falešně skrouně daimy: Sakusiková, Likelková, Halláková a Ema
 si sedly k malému stolu vpravo. Tím se ovšem vyloučili k
 francouzské konverasce a já také, poněvadž jsem musel
 sednouti s nimi. Sedl s námi ještě jeden Němec, kdějní akademik,
 který uměl skoro tolik jako já a loč jsem se s ním bavil. Ostatní
 jen tak koukali. Příliš spokojen jsem ovšem nebyl. Jediným
 kladným výsledkem bylo, že jsem si půjčil Gil Blaza, který
 je jedinou z nejzajímavějších knih, kterou jsem kdy četl. Bohužel
 hist kniž je tak drobný, že mám vážně obavy, bych si nezkazil
 ještě více oči.

5. II. 1834. Paříž.

Tento týden je opravdu velmi pěkný. Oceňuji to podle toho, kolik
 neda'losti ho křesťují. Tehlokráť jich je opravdu dosti: v pondělí

školu' biograf. Za zamměh červánku, ve středu aliance, dnes Morav-
 sům koncert a křta oslava narozenin prvního presidenta republiky.
 Dostal jsem ve své květině filosofii až k epikuzeismu. Ne nic krásad-
 mému, ale maxim dodati příborek kárikám, klaci ve mně xřisoo-
 buji pocit spokojenosti (šišti) a mácht se opauovali, že nevolik,
 aby nepřijemne dojmy neměly vlivu na mou náladu. Až doposud
 se mi to darilo, vedle křukným obsahým opakovaním xčestiny,
 kterým se musím něti, až budu mluvorati k dějepisu, klaci-
 mu se opis rěbece neneim. Dnes ledy jsme se ve škole pmluvili, že
 přijedeme na koncert filharmonie. Jako obvykle na pmluvěm
 sešel jsem se pouke s Emou, pak se k nám připojila Kopecka.
 Mána Tragorie se Měpánkorou a Žemák, který sám byl se svou
 Alenkou, se k nám rěbece nepřidali. Koncert sám mně přelil nebare,
 sebas byl velmi křestřován křukným rozhorou na galerii. Omluie,
 kdybych to křali přiele mnou nyní ještě jednou, rěbecebych si
 neuvědomil, že jsem to již slyšel. Proto Neera oxnámila Beaamorová,
 že jsem nejlpe mnil nepravidelná slovesa x 50:43 správně, ale
 ja to ještě nepokládám za obovlastní výsledek.

15. II. 1934. Měty Poudik.

Yie jsem se rozhodl, že s Nár. sjednocením me nechei mit,
 oni jsou proti Masarykově a to mně není sympatičké. Máte
 nerim, co budu mluvorati, zda práva nebo kulmev. Kulmev

je mi velmi sympatické ke druhu důvodu: 1.) líbejší je mi
 dějnost a byl bych velmi rád, kdybych se tak jednou v knihy
 mohl objít u Brněnských. 2.) by koukali. 2.) Je to kamennému
 městu musím vyší než právnické, poněvadž je vědecké
 hletem tím, že svou nové práce. Mám jimi nerozhodnu, protože
 se na to dávají se stanoviska majetkové. Uči se proto poradit
 se slyšem touto a pak se definitivně rozhodnout. V sobotu jsem
 měl jít na bytářský maskarní ples. Ale khalo se to. V polovici
 přišlo party, že krevila p. Gulhová, matka prvního otec a
 tedy Ely. Pak jsem dal u Glocke to ruk do předání a měl brzo
 spát. Byl bych kromě dosti polítoval náda líby, ale dostanu to
 až ve skvělu. Vyšli jsme ve 3/4 a vrah sebou do Prahy i Anči.
 Do Turnova jel pouze otec se mnou. Byla tam ještě Lada a Olga,
 poslední byla ovšem nejméně. Zkamenice byla velká. O pohřbu
 jsem vedl Martinu a měl jsem se moco dělit, aby se nesmař,
 když jedna paní kondolovala slovy: „Aby ten kalich byl vyjit
 až do dna!“ Jan rakou se nás stále vyplával na kocij otec křivov-
 skou a divil se, že otec není ve vytoce, přivedl nás také ovšem
 do rozpaků. Tělu tomu jsem poprosil, aby se neptala svých přítelůvých
 jak p. Fedorov ředitel Vítkovských křivákem a p. Dubský, který
 je u Rolschildrových křivákem obchodním ředitelům, zeta konink-
 šova neklesá. V tom případě, že mám kajistěno místo, studuji

korunama volama kukuštin. Palova' se mi spouští dala nam
ode dneška do školy popakovat české drama a román. To by se
člověk mohl k toho kbláknit. Vřelku mi ne dědeček poslal něco k nároem ^{drám.}

Dosel jsem k zajímavému názoru na loženckému, možná
tak říci, že to jakýsi druh pantheismu a přetváření. Řeším totiž,
že podkladem života organického jest vitální energie. Ta oživuje
buněk a těla a projevuje se způsobem činným vyvozením
stupni stavajícího jedince. Je tedy živě oživováno sejnou energií
jako člověk, ale člověk má tělo a hlavě mozek lépe vyvinut
a tím schopnější větší výkonu duševního. Tato energie je vlastně
součástí veskeré energie ostatní ve smyslu fyzikálním a má
tedy také stejné vlastnosti: je jí také stejné množství. Z toho
vyplývá, že i když člověk krmí tak tato energie nemůže kmit-
nout. Může se přeměnit na jiný druh a tak postupně přejít
v jiného jakéhokoli jedince organického a způsobit u něj život.
Myslím, že tento názor není tak špatný a jsem opevdu kvědar,
kda to někdy vytkl sám jiným.

Konečně jsem přečetl Opil' Blasa a jsem jím nadšen. Je to kniha
velmi užitečná při pochávaní lidí. Měnil jsem ka dobře vyvodit
k mi předsevzeti, že se nemám stavět příliš rigorózně a důsled-
něm ve svých názorech, i když jsou správné, poněvadž to zna-
mena velké kolise a není to ku prospěchu ani non-letí tělto

nakonec ani jím samým. Neznámena to ovšem, že člověk musí být i bez charakteru, to ne, ale trochu přitvrdit přece, poněvadž není neomylný.

19. II. 1934. Pátek

Tak jsem si již narozeknutí odbyl ve škole. Příliš příjemné nebyly poněvadž z českých jsme měli náčtenek značné opakování. Globu jsem ovšem ve škole nešel, ale až do ní jsem se ubíral. Posledně jsem mi vzali všechny každé do parády. A to jsem si bral na hejtmanství pro vůdčí list a vydali mi to s velkou ochotou, až jsem se divil. Za týden pojedeme do Brna, již se těším na první samostatné přednášky. Paní Zanebrová mi přejala další román od A. Maurois, jmenuje se Climats a velmi se mi líbí. Rozhodl jsem se opatřit si nějaký pořádný text a vyřizoval si citáty a abstrakty a pod. z knih, které přečtu. Budu si je tak spíše pamatovat a přiležitostně se svou ^{vybranými} kvalitami literatury poobírat.

1. IV. 1934. Úterek

Učebně praktický reliquosium byly ve znamení Brna. Byli jsme tam celkem 3 dny. Pobyl se mi tam líbil, až mám ten dojem, že mi to bratranci nebyli příliš nadšení. Mluvil jsem se slyšev o svém budoucím zaměstnání a rozhodl se, že o praktinnáel přijdu na praxi do banky či nejspíše do Dvora Králové nebo

do Brna. To rozhodne, zda půjdu definitivně do banky. To by známe-
 nalo udělat obchodní jednoroční kurs. Vědím jistě pro to, abych
 zároveň, co budu učitelným, studoval práva. A co se mne týče, tak
 bych velmi rád nějaký den dočkal měl. Rozhodně se radím, než
 teď učit termopis. Ta práce jistě by mne aspoň na začátku
 dost bavila a mimo to našly se mi i dobrá možnost naučit
 se dobře německy. Tím bych měl usilován program na nejbližší
 dobu. O hudbě mi dostanu ještě informace. Teď Olga poslala mne
 pro Heintzovi svou plátenou knihu. Proti očekávání je česká.
 Užíval jsem celou cestu zpět tam a zpět až do Prahy. Tam jsem
 toho měl, poněvadž otec byl stále nervověji a stále mne
 tiskal, kdy mám přítal a ubral plyn až jsem byl z toho
 celý bláznivý. Pak křičel na všechny a je z toho nyní pasivní
 existence matinky a moje. Karel jak se dalo předpokládal liberal,
 že s mámí nejel, ačkoli sám medlil a vyčítal to matince.
 To se moc stobila, protože se pak dovedla, jak si chválil, že je
 sám doma. Někdy jsem ho učil algebru a brbas jsem vůbec
 nekřičel a se nepřal, Karel se na mne rozčiloval, řekl, že ho
 sekají o matinku, že je macecha, nebudu ho asi už učit.
 Proti klukům brněnským jsem úplně anděl. Ti se stále perou
 a hádají. Klime mimoto je stále velmi arrogantní, ač tentokrát
 se choval aspoň neutrálně. Učte ale rozhodně chce, abychom se

Sprátekli a myslím, že tomikoty nebude. Jsem příliš rozdílné povahy a charakteru a Gleime rozhodně není tou lepší polovicí, jak vidím z jednání všech. Osobně oba dva hoši nemají pro Karla a mne příliš velké sympatie, protože jsme jim dávání na vrst a oni se proto na nás klobí. Oni se špatně učí a říkne-li se jim o něčem, že je primus, je to pro něj u nich tím nejšťastnějším vysvědčením.

Vzpomínám si, že jsem měl s Karlem několik dní před odjezdem velkou nepříjemnost. Právě přijel z Prahy na přednášky a měl jako obvykle skoro povzněnou náladu. Když vyjel do Sandem se vešel stoupl si na stupáček. Musel jsem uklouct, vešla jsem náhle, a vrazil jsem nárazem. Pak když jsem odjel, skočil opět na stupáček, ale ukloukl a spadl kadej na dlažbu. Škoro jsem ho mohl přejít. Dle z toho všeho samozřejmě vesele nebyl.

13. IV. 1834. úterý.

Je člověk nám slyšel, zda náležitě oplátil. Měl přijít odpoledne vlakem, ale objevil se až v 6h. Přijel totiž snijákým známým a to s Aveo 50. Řekl mi, že si práci v bankě málem vybral kolektiv. Mně by se to nejlépe hodilo v Karlových Varech, kde bych se mohl rádoře důkladně poověřit v němčině. O hluboké prozatím žádné informace nepřijít. K věcím jsem mihi chvalně známé samkové buity, ale slyši moc

nespočítaly, protože druhý den mi bylo moc špatně a dle toho
 odjel autem do Prahy. Něco nám pak telefonoval, že kdekdo
 dojel domů. V sobotu jsem chtěl jít na společenský večer klubu
 "Přítomnost", ale nemohl jsem najít žádného spolčáka a
 a zůstal jsem doma. Naši se sešli v Písku s krumlovskými.
 Dozvěděli se mnoho zajímavých věcí. Tak v Brně byl po našem
 odjezdu velký krával. Kdekoliv mají učitele, klavý s nimi
 nemůžou nic povědět. Štěpán nevívá o mých mých slova, která
 by právě rebukovala učel, a patři bratranci samookřijmí
 si sberou k sda a mají na něj hodně svedu. Pak je ma
 něco nancit. Tak tedy pan abnaci učitel (je to studoškolský
 profesor skládající doktorát) prohlásil, že je ka takových
 poměti učil nebude. Ostatní jsou štěstě a teda nešťastní, jak
 Heinz je výsoce arrogandní kluk. Za druhé pan Dr. Pavel Klement
 stal svým rodičím na jero, že je s nimi krajně nespokojen.
 Jak motou na něm kádal, aby vedl praksi svému obléhmu
 oči a zakopal se do takového kůřda (Krumlov!), když byl
 tak laskav a zkrátil svá medicínská studia na 10 let,
 aby jim ušetřil peníze?! Dej Bůh, abych tak hluboko morálně
 neklesl! Já radím jsem protančil celý odpoledne na Barrandov-
 vě. Ale odpolední tanečování mi valně nevšedá a hlavně, když
 jsem ve společnosti hochů, kteří se se všel sil máxi vyložit

všechny věci v ten obrubný smysl. Taková věc před holkami
 mně velmi stobí. Když už je toho tak nutně kapoběže, mohl
 počkat až budeme kluci mezi sebou. V pondělí jsem byl dočkou-
 řem do konference Opimů v klidném vědomí vykonané povinnosti
 očekávám její výsledek. Maturitní písemně budou v posledním
 týdnu tohoto měsíce a ústní budou 7. a 8. června na před-
 nectví pana ředitele berounského reálného gymnasia. Jeho
 šroem je čeština a němčina.

30. IV. 1887 Pátek.

Písemky jsou už docela odbyty a nebyly celkem tak těžké. Nejvíce nás
 proklel starý Němec. Oba dva překlady latinský i řecký byly na nás
 poměrně docela těžké. Excitiny byl kus Hierodota, což neměříma řeč
 a z latiny nějaký fragment ze Gallustia. Při německé jsem dělal
 příklad, ačkoliv ode mně očekali, že budu psát volně vypravování,
 jakouschovalu cestování; jednak jsem to muskem jistějším a pak jsem
 chtěl klukům ještě na posled učitel něco k vůli. Při české jsme
 měli na vybranou: rozbor jedné Tomášovy básně, o veduchoplav-
 bě a o českém odboji za války. Samozřejmě jsem psal o veduchoplav-
 bě a zároveň namínil nový způsob obrany Čech, totiž aby nepřítel
 byl vtažen za pohraniční hořstva oddělením mu náveat a pak
 kničem. Proxatim jsme se dovedeli, že se české nemá nikdy
 nedostatečně a že při latinské i velmi dobře záči dělali chyby.

Všechno se vyskytlo jako ložní chyb a lož. koukají okna, přeloz. slavné
 u Krasnána a Poludy. Všichni profesoři byli velice ohleduplní
 zejména K. Němce, který, jak se zdá, není, jakým způsobem se
 zachoval. Něčto začal epismu by následovním si svou vědou.
 Doufejme, že sponzori boží a p. profesoři to dobře napíše. Pak
 sebral obálku s křesadlem a šelal pečel každému pod nos.
 Celkem byl to krásný čas lenošení, neboť se poledne se mi nedělalo.
 Čel jsem celý den detektivky až dlouho do noci. Od styže Edy
 přišly již dopisy, které mě mají ulehčit rozhodnutí, co po maturitě.
 Vyšla a měl, že jejich písařské soudice ale styže, myslí, že jsem
 Němce. Avšak tvrdí, že Čel (=čel. mat. uč. před. české národnosti) při
 y znalostech cizích jazyků se mi je dosti dobře uchytil jako hlučák.
 Pak budu volit mezi právy a hudebním. Věra tu byla matinská
 přítelkyně Jenuy ~~Fr. J. Gutubegerova~~. Doufám jsem toho, že matinka
 porvala ještě si Havkovou a bylo tu dámy jsem zavaz. uplně
 sám na Oklí. Když tam o parku vyběhaly všechny přimule
 a saranky a jaternky, jeli jsme kas domu. Šeloval jsem
 jako "parabů" a byl jsem sám sebou i s rozum velmi spokojen.

29. 7. 1934. Sobota.

Dnes byl poslední den školy. Nic se nedělalo a každý si jenom kákal
 přišel i pan ředitel a přednášel nám přednášel. Vyšla dal také, že
 každému z nás předložila a ja jsem se diskretně umiřoval. On si

toto posílám a ilud vykládal, že mně přidal také. Pochopil jsem to
 o hodinu později, když jsem se dověděl, že mám o dvojkou z čísel
 na ročním vysvědčení té. Ale dopadlo to celkem dobře, neboť
 všichni byli připuštěni k maturitě. Nechtěl jsem mít ani ani
 o písemkách stále něco dělat. Definitivně nemám ještě nic. Nejvíce mi
 ale klobík, že klobík se mně stále vyplavají, které obačky už mám vypra-
 covány a chtějí si je ode mne půjčit. Je to až nestydaté, když si pomyslu-
 že, jednalo-li se o nějaké obrazy a já potřeboval k tomu knížky, když
 myšleli, že už jich mám napsáno víc než oni, nepůjčili mně nic.
 Líbí jsem si více velmi nestydaté, si prof. Libušovou nepřijímají. Tu kas
 navěhla, aby naši je karekli na Valdek a já pak ještě račil pro Emi-
 ku a Neuvostka. To znamená o jídle, které by platili všem naší. Něčto-
 tak jsem také dostal dopis a vše od pi' Ulety Kurkové, která byla jakousi
 rádkyní na Cumberlandu. Samozřejmě, že si na mne vzpomněla,
 až když něco ode mne potřebovala. Chce totiž vědět, jakým způsobem
 by mohla komitovat u nás prospekty svého Ferienheime. Zapomněl jsem
 podotknout, že naše tableau je vystaveno u Linggen a že se mně moc
 líbí.

